

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 58, lid 4, van richtlijn 2014/24/EU ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de in de selectiecriteria gestelde eisen aan de beroepsbekwaamheid van het personeel van een ondernemer die inschrijft op een gespecialiseerde opdracht in de bouwsector, strenger mogen zijn dan de minimumeisen inzake opleiding en vakbekwaamheid waarin de bijzondere nationale wet (artikel 163a, lid 4, ZUT) voorziet, zonder dat de opgelegde voorwaarden op het eerste gezicht mededingingsbeperkend zijn, en meer concreet: verlangt het in die bepaling neergelegde vereiste dat de opgelegde voorwaarden voor deelname “in verhouding staan” tot het voorwerp van de opdracht a) dat de nationale rechter een evenredigheidsstoets toepast op basis van het verkregen bewijsmateriaal en de specifieke parameters van de opdracht, zelfs in die gevallen waarin het nationale recht refereert aan het grote aantal vakmensen dat in beginsel gekwalificeerd is voor de activiteiten in het kader van de opdracht, of b) staat dit vereiste toe dat de rechterlijke toetsing louter het onderzoek betreft of de voorwaarden voor deelname te streng zijn in vergelijking met de voorwaarden waarin de bijzondere nationale wet in beginsel voorziet?
- 2) Moeten de regelingen van titel II “Administratieve maatregelen en sancties” van verordening nr. 2988/95 ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat een en dezelfde inbreuk op de Zakon za obshtestvenite porachki (wet inzake het plaatsen van overheidsopdrachten) waarbij richtlijn 2014/24/EU in nationaal recht is omgezet (daaronder begrepen de bij de vaststelling van de selectiecriteria begane onregelmatigheid waarvoor verzoeker is bestraft), verschillende rechtsgevolgen kan hebben al naargelang de onregelmatigheid al dan niet opzettelijk of uit nalatigheid is begaan?
- 3) Staan het rechtszekerheidsbeginsel en het doeltreffendheidsbeginsel, gelezen in samenhang met de doelstelling van artikel 8, lid 3, van verordening nr. 2988/95 en de overwegingen 43 en 122 van verordening nr. 1303/13 ⁽³⁾, eraan in de weg dat de verschillende nationale autoriteiten die met de bescherming van de financiële belangen van de Europese Unie zijn belast, dezelfde feiten in de aanbestedingsprocedure verschillend beoordelen of, meer concreet, dat de beheersautoriteit van het operationele programma geen onregelmatigheid vaststelt wat de opgelegde selectiecriteria betreft terwijl de rekenkamer bij een daaropvolgende controle, zonder dat sprake is van bijzondere of nieuwe feiten, oordeelt dat deze criteria mededingingsbeperkend zijn en op grond daarvan een bestuursrechtelijke sanctie aan de aanbestedende dienst oplegt?
- 4) Staat het evenredigheidsbeginsel in de weg aan een nationale wettelijke bepaling zoals die van artikel 247, lid 1, van de wet inzake het plaatsen van overheidsopdrachten, volgens welke de aanbestedende dienst die een formele schending begaat van het in artikel 2, lid 2, van deze wet neergelegde verbod, wordt bestraft met een geldboete ten belope van twee procent van de waarde van het contract, daaronder begrepen btw en met een maximum van 10 000 lev, zonder dat de ernst van de onregelmatigheid en de daadwerkelijke of potentiële gevolgen ervan voor de belangen van de Unie hoeven te worden vastgesteld?

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB 1995, L 312, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (PB 2013, L 347, blz. 320).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Okrazhen sad Burgas (Bulgarije) op 31 maart 2021 — Strafzaak tegen “DELTA STROY 2003” EOOD

(Zaak C-203/21)

(2021/C 228/34)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Okrazhen sad Burgas (Bulgarije)

Partij in de strafzaak

“DELTA STROY 2003” EOOD

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 4 en 5 van kaderbesluit 2005/212/JBZ en artikel 49 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij zich niet in de weg staan aan een regeling van een lidstaat op grond waarvan de nationale rechter in een procedure als die in het hoofdgeding, aan een rechtspersoon een sanctie kan opleggen wegens een specifiek strafbaar feit waarvan nog niet vaststaat dat het is gepleegd omdat dit onderwerp is van een parallelle strafprocedure die niet definitief is afgesloten?
- 2) Moeten de artikelen 4 en 5 van kaderbesluit 2005/212/JBZ en artikel 49 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij zich niet in de weg staan aan een regeling van een lidstaat op grond waarvan de nationale rechter in een procedure als die in het hoofdgeding, aan een rechtspersoon een sanctie kan opleggen door de hoogte van die sanctie vast te stellen op het bedrag van de opbrengst die zou zijn verkregen uit een specifiek strafbaar feit waarvan nog niet vaststaat dat dit is gepleegd omdat dit onderwerp is van een parallelle strafprocedure die niet definitief is afgesloten?

**Hogere voorziening ingesteld op 19 april 2021 door het Europees Parlement tegen het arrest van het
Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid) van 3 februari 2021 in zaak T-17/19, Europees Parlement /
Giulia Moi**

(Zaak C-246/21 P)

(2021/C 228/35)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Europees Parlement (vertegenwoordigers: S. Seyr, M. Windisch, T. Lazian, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Giulia Moi

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen;
- de bij het Gerecht aanhangige zaak zelf afdoen en de door het Europees Parlement in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen;
- verzoekster in eerste aanleg verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

- Eerste middel: het Gerecht is zijn bevoegdheden te buiten gegaan en heeft *ultra petita* geoordeeld door het besluit van de voorzitter van het Europees Parlement waarbij is vastgesteld dat sprake is van intimidatie, in het geding te betrekken en nietig te verklaren (punten 34, 37, 38 en 76 van het bestreden arrest);
- Tweede middel: het Gerecht heeft de rechten van verdediging van het Europees Parlement geschonden (punten 35 en 36 van het bestreden arrest);
- Derde middel: het Gerecht heeft artikel 263, zesde alinea, VWEU geschonden door voorbij te gaan aan de daarin bepaalde termijn voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring en door het inmiddels definitief geworden besluit van de voorzitter van het Europees Parlement waarbij is vastgesteld dat sprake is van intimidatie, in het geding te betrekken (punten 76 en 77 van het bestreden arrest);
- Vierde middel: het Gerecht heeft artikel 232 VWEU geschonden, aangezien het er geen rekening mee heeft gehouden dat het Parlement zijn eigen werking vrij kan organiseren, zoals bepaald in de interne regels inzake de procedure voor gevallen van intimidatie waarbij leden van het Parlement zijn betrokken en in het reglement van het Parlement, in het bijzonder de ten tijde van de feiten toepasselijke artikelen 166 en 167 met betrekking tot het opleggen van sancties (punten 12, 13, 63, 66, 129 en 132 van het bestreden arrest).